

VESTITORUL CREȘTIN

ORGANUL COMUNITĂȚII BAPTISTE ROMANE Nr. 2 DIN BUCUREȘTI

APARE ODATĂ PE LUNĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Str. Păunașul Codrilor 79

BUCUREȘTI, VI

ABONAMENTUL :

Pe un an lei 60

Pe 6 luni lei 30

LOCALUL COMUNITĂȚII BAPTISTE ROMANE Nr. 2,

BUCUREȘTI

CE ESTE RADIO ?

BINECUVÂNTARE SAU BLESTEM ?

Descoperirea Radiofoniei a fost primită cu entuziasm de către cei din lume, cât și o mare parte dintre credincioși.

Cei dintâi erau încântați că au un mijloc minunat pentru distracție, mai ieftin și cu un program mai variat.

Ceialți, că Evanghelia poate fi vestită cu mai multă înlesnire și astfel se vor pocăi mai mulți.

Se susține că deși prin Radio se aud multe lucruri lumesti, însă este o binecuvântare că prin Radio se predică Evanghelia multor oameni cari de altfel nu s'ar fi dus la adunare.

Este oare o binecuvântare faptul că poți să ascuți acasă o predică fără a mai trebui să te duci la adunare ? Care este câștigul principal în întrunirea credincioșilor laolaltă ? Să fie predica ? Nu rămâne ea fără rod dacă cuvântul semănat ca o sămânță nu este udal de Duhul Sfânt ce se revarsă ca o ploaie binefăcătoare prin rugăciunea comună ?

Nu este rugăciunea comună, a întregii adunări izvorul puterii ei, unde se clatină pământul și toți sunt umpluți de Duhul Sfânt ?

În adunările credincioșilor unde rugăciunea de deschidere este rostită la comandă de unul și la încheiere de altul, acolo străngerea laolaltă este de prisos, căci celelalte le poate avea la „Radio-Serviciu-Divin“, nemai trebuind să mai dea și la colecte.

Dacă bisericii îi lipsește puterea rugăciunii în comun, ce-i mai rămâne ?

Dar — se mai spune — nu este Radio o mare binecuvântare pentru cei bătrâni și bolnavi, cari nu pot veni la adunare ?

Se poate ! Este însă cu mult mai

binecuvântată o vizită personală pentru o reculegere sufletească comună la astfel de persoane !

Dar — se susține mai departe — mulțimea necunoscută cari nu se duc la nici o adunare și cari la Radio pot să asculte cuvântul lui Dumnezeu.

Desigur, pot să asculte. Dar căți sunt aceia cari o fac, este greu de știut.

Cred că ne înțelăm mult asupra rodului așa zisei : „Metode moderne mecanice pentru tăfirea Evangheliei“.

Cu atât mai mult cu cât în felul acesta lucrarea misionară trece mereu în mâinile a câtorva persoane, pierzându-se caracterul unei comunități.

Mijlocul natural, suprem, este și rămâne acelaș : mărturia personală.

Mărturia personală aduce în orice caz o binecuvântare dacă nu pentru primilor dar cel puțin pentru cei ce dă.

De aceea sunt multe persoane fără binecuvântare, pentru că participă prea puțin la activitatea misionară.

Astfel fiind, rămâne foarte puțin din prelinsele binecuvântări ale Radiofoniei, fără ca să mai vorbim de pagubele spirituale produse în casele creștine, cari răsună zăbuc de muzica symoloasă, Jazz-Band, cântări lumesti și glume ușoare, în așa fel încât vocea lui Dumnezeu să nu mai poată fi distinsă

Desigur că nu ne ajută la nimic dacă vom sparge cutia aparatului de Radio, care nu-i vinovat de această stare de lucruri, ci noi înșine suntem vinovați pentru că am părăsit practica misionară dela începutul creștinismului. folosindu-ne de acest surogat Radiofonic.

Aici își are valoarea cuvântul profetic care spune : „Sfășiați-vă inimile, nu hainele“. (Ioel 2. 13).

Trad. de IONEL BRANEA

NĂDEJDEA ETERNĂ

Fiecare om, în viață, își face o mulțime de speranțe. Folositor este a cugeta asupra acelor care s'au împlinit, cari nu înșeală, acelor cari au făcut loc altor speranțe tot mai frumoase.

Rezultatele acestei meditațiuni, vor fi, iubite cetitor, că vei recunoaște că speranțele tale sunt înșelătoare.

Nădejdea este nedespărțită de ființa noastră. Ne gândim la un viitor mai bun și privind la desfășurarea evenimentelor, așteptăm o îndreptare înspre mai bine.

Aceasta în cece privește lucrurile pământești, iar când nădejdea este de natură sufletească în legătură cu o stare mai bună, în vecinicii avem **nădejdea eternă**.

Toți cei nevoiași, toți cei apăsați de greutatele vieții, toți cei ce sufăr, se mângâie cu nădejdea că în eternitate vor avea parte de o stare mai bună.

Această nădejde eternă nu sunt îndreptățiți s'o aibă cei ce nu cred în Dumnezeu, nici cei ce cred dar nu trăesc o viață plăcută Lui. Nădejdea unor astfel de oameni este amăgitoare și va fi înmormântată în pământul rece odată cu cel ce a avut-o.

Cine sunt îndreptățiți să aibă nădejdea eternă? Toți cei cari citesc Biblia și ajung astfel sub înrăurirea Duhului Sfânt, care îi conduce prin credința vie la cunoașterea lui Dumnezeu și a planului Său mareț de mântuire în Fiul Său, Isus Cristos.

Dumnezeu, pe lângă multe alte binecuvântări a dat credinciosului adevărat și o nădejde eternă.

Este o nădejde eternă, pentru că ceia ce nădăduesc este netrecătoare. Fericea așteptată, pacea mult dorită,

bucuria desăvârșită pe care Domnul le-a pregătit, sunt eterne. El are nădejde că va primi dela Domnul pacea **eternă**.

Este întemeiată această nădejde? Dumnezeu A-Tot-Creator este numit: „*Dumnezeul nădejzii*”. (Rom. 15. 13). El a fost nădejdea unui popor victorios, cât timp acest popor nu s'a abătut dela poruncile Lui (Ieremia 17, 13).

În timpul necredinței noastre eram fără nădejde, dar acum prin credință în Isus avem acest **dar**. (Efeseni 2. 12-13).

Cunoscând dragostea lui Dumnezeu față de cei credincioși Lui, această nădejde eternă este întemeiată.

Este întărită nădejdea eternă?

Ridicarea la cer a lui Enoch și Ilie, păzirea lui Daniel în groapa cu lei, scăparea celor trei tineri aruncați în cuptorul încins, învierea lui Isus, precum și alte dovezi din Vechiul Testament și Noul Testament, întăresc această nădejde eternă. Isus Cristos este numit pentru cei predați Lui „*nădejdea slavei*” (Colos 1. 27).

Cine are această nădejde eternă, însemnează că se atle pe calea credinței după voia lui Dumnezeu.

După însuși Cuvântul lui Dumnezeu, această nădejde eternă, este numai atunci **darul** lui Dumnezeu, dacă are la temelie lucrarea Duhului Sfânt și anume: *pocăință* sinceră, *credință* dată odată pentru totdeauna sfinților, *Botezul* Nou Testamental și *vlața predată* cu totul lui Isus.

Orice nădejde care nu-i întemeiată pe lucrarea Duhului Sfânt arătată mai sus, este o nădejde înșelătoare, iar paguba va fi o *pagubă eternă*. Rămâne de ales între o pa-

gubă eternă și o nădejde eternă. Merită să-ți schimbi telul deșert de viață, cu o viață plină de roadele

credinței, ca să primești acest dar minunat al Duhului Sfânt: **Nădejdea eternă.**

VICTOR

PAGINA FEMEILOR

„UN RĂSPUNS BLÂND POTOLEȘTE MÂNIA“

Prov. 15. 1.

Este bine cunoscut tuturor proverbul: „*vorba dulce mult aduce*“. Cu toate acestea se constată că oamenii în legăturile dintre ei adeseori nu se folosesc de această învățătură. Negreșit, acest adevăr este potrivit pentru toți, însă mă voi ocupa numai de folosirea lui în viața conjugală.

Căsnicia nu este întotdeauna senină, traiul între soți nu este întotdeauna într-o înțelegere deplină, ci adeseori nori întunecoși se îngămădesc, deslănțuindu-se o furtună casnică, în care vorbirea pe un ton ridicat înlocuiește tunetul, din ochi pornind fulgere de mânie.

Din zi în zi: lupta pentru existență devine tot mai aprigă, ceea ce înăsprește firea omului și-l preocupă în mare măsură, ținându-l într-o încordare neîntreruptă.

După o zi de trâmăntare, de muncă soțul vine acasă, pentruca în liniștea căminului său să-și capete puteri noi de muncă. De multe ori este întâmpinat de soție cu fața posomorâtă, indispusă și în loc să-i spună cuvinte de îmbărbătare începe să-i arunce învinovățiri neîntemeiate sau de mică importanță, ceea ce contribuie la întărârea soțului aducându-l în stare de mânie.

În astfel de împrejurări se adevărește cuvintele spuse de apostolul Iacób: „Limba este un mic mădular, dar se fălește cu lucruri mari. Iată

un toc mic ce pădure mare aprinde“.

De femece depinde ca mânia soțului să înceteze. Este de ajuns un răspuns blând, care potolește mânia.

Dupăcum două pietre de moară de o potrivă de tari, nu pot măcina tot astfel două caractere tari nu pot viețui în pace, unul dintre soți trebuie să fie mai mlădios, aceasta fiind în mod obișnuit partea femeiei, care din fire este mai împăciuitoare, mai blândă.

Alte ori soțul vine acasă cu fruntea încruntată, supărat. Este ca și un butoi cu benzină în jurul căruia trebuie să umbli cu mare băgare de seamă ca să nu faci explozie. Nu găsește să-și descarce necăzul decât pe soția nevinovată. Un răspuns blând potolește mânia și-l dezarmează.

Uneori însă mânia se stârnește din nevrăgile soției, sau din lipsa de supunere a femeiei.

Femeile din timpul nostru se luptă din răpuzeri pentru emanciparea femeiei pe teren politic și social, adică femeia să aibe aceleași drepturi ca și bărbații în conducerea Statului și să nu mai fie strâns legată de bărbat în viața de toate zilele.

Curentul acesta de emancipare și-a făcut loc în toate straturile sociale, având ca rezultat lipsa totală sau parțială de supunere față de soț.

Supunerea este socotită de „fe-

meniste“ ca un lucru înjositor, aparținând timpului când sclavia era în floare, când stăpânii cereau o supunere desăvârșită din partea robilor.

Această părere este adoptată și de unele creștine, cari, probabil că citesc mai mult romanele decât Cuvântul lui Dumnezeu, căci altfel ar fi găsit scris la Efeseni 6, 22, că femeia trebuie să fie supusă soțului ca Domnului.

O supunere însă pornită nu din simțământul înjositor de servitute, de robie, ci din dragoste.

Le este de ajuns femeilor să se vadă pe același picior de egalitate

cu bărbații, căci pe urmă le vine mai ușor să-i impună punctul lor de vedere și să ajungă la o răsturnare a rânduelei Biblice, adică bărbatul să fie supus soției. Din cauza nesupunerei soției se stârnesc multe neînțelegeri, cari pot fi înlăturate printr'un răspuns blând. Dar cuvântul cel mai blând, chiar și acela de iertare nu-și atinge ținta dacă este spus pe un ton răstit, amenințător. Blandețea răspunsului, trebuie să se vadă în glas, în tonul vorbirei.

Deci nu uitați surorile mele că: „un răspuns blând potolește mânia“.

ELENA MUNTEANU

E C H E M E

Fr. Robert Rokitta, misionar în localitatea Soppo din Camerun (Africa) scrie următoarele, într'o revistă a unei societăți de misiune germană:

Echeme este numele unui bătrân păgân din Soppo. El este socotit unul din cei mai bogăți, pentru că are trei femei și o frumoasă plantație de pomi.

Timp de zeci de ani a fost un dușman înverșunat al misionarilor și al creștinismului, rămânând cu îndărătnicie lângă idolii lui. Însă judecata lui Dumnezeu veni asupra sa. Căpătând o rană la picior care infectându-se, genunchiul i s'a înțepenit. Tot timpul zăcea în coliba lui, chinuit de dureri mari. A încercat să se vindece cu ajutorul vrăjitorilor, dar după'un an, cu toate că a cheltuit mult, starea lui s'a înrăutățit.

În cele din urmă s'a decis să vină la stațiunea misionară. În timp ce-i legam rănila i-am vorbit despre Isus Cristos.

Nu mult după aceasta, ne-a prieluit o mare bucurie. Într'o seară pe când ne aflam la lumina focului din apropierea locuinței sale, i-am vorbit despre slăbănogul dela lacul Betesda. Auzind că Isus încă mai trăește și că El ne-a trimis între ei, a zis: „Marele Sango, te-a trimes? O, aș vrea să vin la El, dacă trăește într'adevăr“. Am mers împreună să întâlnim pe Sango Isus Cristos.

În timp ce mă rugam și-a plecat capul și bătrânul și îndărătnicul protivnic al lui Isus.

Până atunci se rugase numai idollilor și spiritelor strămoșilor, dar de astă dată buzele sale pronunță cuvintele: „O, Sango Isuse, eu sunt un om rău, un păcătos, am săvârșit multe fapte rele, o, eu sunt așa de rău. Iartă-mi toate faptele mele rele. O, Sango Isus, salvează-mă. Sango, te rog“.

După o astfel de rugăciune, Dușul Sfânt a lucrat cu putere în inima lui, iar eu m'am rugat din nou pentru el.

După ce ne-am ridicat, privirea lui strălucea de bucurie, și strângându-mi mâna mi-a zis:

„O, îl iubesc pe Sango Isus așa de mult!”

După câte-va zile, genunchiul s'a desțepenit putând să umble ca și mai înainte. El a mulțumit Domnului din toată inima, și după câțva timp a primit botezul.

Nu este aceasta o frumoasă răsplată pentru Bapțiștii cari contribuiesc cu darurile lor pământești la misiunea între păgâni, care aduce ca roade: Credință, recunoașterea păcatelor, pocăință și dragoste față de Isus?

Cu ce contribui la eliberarea sufletelor robite de păcat?

Trad. de L. M.

O casă fără Biblie și o Biblie pierdută

de Liolu Munteanu

In casa din care Biblia lipsește
Este întunec ec chiar și în timp de zi.
E o noapte 'n care nici stelele nu lucește
Iar cerul cu a Șa lumină nu poate răzbi.

In casa din care Biblia lipsește
E o casă unde, mai ușor, mai greu,
Pâinea cea trupească zilnic se agonisește
Dar sufletul rămâne flămânzit mereu.

O casă din care Biblia lipsește
E o familie purtată de valuri pe mare.
Cârma este ruptă și astfel plutește
Fără ca să aibe o speranță de salvare.

O casă din care Biblia lipsește,
— Cugețați cu toții la cele ce urmează—
E o casă 'n care o Biblie se găsește,
Dar toată săptămâna nimeni n'o cercetează.

Luni, Marți, vine și trece și Miercuri la fel,
Și Joi dacă vine nimeni n'o ia în raună,
Vineri, Sâmbătă se duce, Duminecă la fel,
Necitită rămase întreagă săptămână.

O Biblie pierdută e cu drept cuvânt
Că timp de șapte zile nu a fost cetită
Pierdută e în acea casă Cuvântul Celui Sfânt.
O hrană sufletească ce nu e folosită.

Pierduți trăesc în viață și tot pierduți mor,
Sufletele acelea de ce se ofilesc și pier?
Că n'au cetit Scriptura ce au pierdut ei
oare?

„Ei au pierdut calea ce duce la cer...”

Și acum, iubit suflet, te rog voe să-mi dai
Să-ți pun o întrebare: Biblie oare ai?
Iubit frate și soră, spune, nu cumva,
Printre cele pierdute e și Biblia ta?

Comunitatea noastră desvoltându-se din ce în ce mai mult, s'a simțit nevoia scoaterii acestei reviste, pentru menținerea legăturilor de frățietate, pentru a-i feri de învrăurirea păgubitoare a curentelor lumești și pentru a pune la îndemâna tuturor cari lucrează în diferite ramuri de activitate în Biserici, materialul necesar. Lucrarea este grea și plină de răspundere, nu suntem subvenționați de nimeni și cu toate acestea revista este dată în cost nevrând să facem din revistă un mijloc de câștig, mulțumindu-ne cu răsplata ce o avem slujind adevărului și Cauzei Sfinte a Impărăției lui Dumnezeu.

MATERIAL PENTRU INTRUNIRILE TINERETULUI

TRADUCERI DE

L. MUNTEANU și IONEL BRANEA

Teme biblice

BIBLIOTECA CERESCA

1. *Cartea vieții omenеști.* In această carte a omenirii avem toată suflarea Lui Dumnezeu, pe care ea o posedă. (Ps. 139, 16).
2. *Cartea Legii.* In care ne sunt arătate toate poruncile lui Dumnezeu. (Galateni 3, 10).
3. *Cartea de aducere aminte.* (Maleahi 3, 16).
4. *Cartea vieții.* (Filip. 4, 3).

CE DATORĂM NOI LUI DUMNEZEU

1. Timpul nostru. / Central Univ 3. Darurile (Talentele) noastre.
2. Răbdarea noastră.
4. Inima noastră.
5. Trupurile noastre.

MĂINILE LUI ISUS

(Luca 24 : 40)

1. *Au fost mâini omenеști.* Isus nu a luat vremelnic carnea și sângele asemănător nouă, ci El este fratele nostru, devenind și rămânând primul născut între mulți frați. Ceeace este omenesc nu-I este străin.
2. *Au fost mâini curate.* Nu s'au mânjit cu nimic necurat.
3. *Au fost mâini care au muncit.* Isus și-a înobilat mâinile prin muncă.
4. *Au fost mâini puternice.* Sunt mâini de rege, mâini de judecător și mâini de Mântuitor.
5. *Sunt mâini prietenești.* Niciodată nu au ostenit a face binele.
6. *Sunt mâini rănite,* despre care s'ar putea spune istorisiri minunate.
7. *Sunt mâini pregătite pentru binecuvântare.*
8. *Sunt mâini întinse și pregătite pentru a ierta.*

CE NE INVAȚĂ ISUS DESPRE RUGĂCIUNE

(Luca 11, 5-11)

1. Ca să venim plini de încredere înaintea lui Dumnezeu ca și înaintea unui prieten.
2. Că noi avem nevoie, în orice timp să venim la El.

3. Ne este permis a cere lucruri mari: „Trei pâini“, pâini cari semnifică:

- a) Credința deplină.
- b) Nădejdea mântuirii.
- c) Dragostea desăvârșită.

4. Nu trebuc să ne rușinăm de sărăcia noastră înaintea lui Dumnezeu.
5. Trebuie să fim serioși și stăruitori în rugăciune.
6. Că nimeni cari se roagă nu va fi respins.
7. Dumnezeu dă mai mult decât noi cerem.

CONDUCEREA LUI DUMNEZEU

Cum? (Isaia 58, 11)

Prin vocea Sa, (Ioan 10, 27). După sfatul Său. (Ps. 73, 24).
Prin ochii Săi. (Ps. 32, 8) Prin prezența Sa (Ioan 10, 4).

Unde?

În îndreptarea picioarelor pe calea păcii. (Luca 1, 79).
În tot adevărul (Ioan 16, 13).

De câtă durată?

Fără întrerupere. (Isaia 58, 11). Până la sfârșit. Ps. 48, 14).

Condițiunile Sale.

Cugetând la harul Său din trecut și prezent.
Incredințază-ți soarta în mâna Domnului. (Ps. 37, 5).

CE ESTE UN ADEVĂRAT CREȘTIN

- În purtare, un următor al lui Hristos. I Petru, 2, 21.
În lucrarea Domnului, progresând mereu. I Cor. 15, 58.
În credință, încrezător în Hristos. Marcu 16, 16.
În cunoștință, un adevărat ucenic adică școlar. Ioan, 8, 31.
În caracter, un sfânt. Rom. 1, 7; I Petru, 1, 14-16.
În influență asupra altora, o lumină. Matei 5, 14.
În lupta credinței, un bun ostaș al lui Hristos. 2 Tim. 2, 3
În raporturile față de vrăjmașii săi, cu iubire. Luca 6, 27-28; Rom. 12, 20
În relațiile sale cu frații de credință, serviabil și respectuos. I Petr. 4, 10; Romani 12, 10.
În suferință, statornic și răbdător. Rom. 12, 12.
În purtare față de lume, înțelept și fără răutate. Matei 10, 16.
În rugăciune, stăruitor. Rom. 12, 12.
În ispite, treaz și veghetor. I Petru, 5 8-9.
În afaceri, cinstit și drept. Mica, 6, 11; I Tes. 4, 6.
În acțiunile sale, desăvârșit. 2 Tim. 3, 17.
În lucru, rămnitor de lucruri bune, sârguitor. Titu 2, 14; Efes. 2, 10.
În legătura cu Cristos, un prieten. Ioan, 15, 15
În legătura de rudenie față de Dumnezeu, un fiu. Rom. 8, 16.
În înțelepciune, om deplin. I Cor. 14, 20.
În Speranță, un moștenitor. Rom. 8, 17.
Pe pământ, străin și trecător. Ebrei, 11, 13.

CONDIȚIUNILE UNUI BUN LUPTĂTOR CREȘTIN

1. Un bun luptător creștin trebuie să se înroleze în armata lui Isus.
2. Un bun luptător creștin trebuie să se înarmeze cu platoșa credinței și coiful mântuirii.
3. Un bun luptător creștin trebuie să fie instruit de Isus.
4. Un bun luptător creștin trebuie să fie ascultător (disciplinat).
5. Un bun luptător creștin trebuie să sufere orice oboseli.
6. Un bun luptător creștin trebuie să lupte lupta cea bună.
7. Un bun luptător creștin trebuie să învingă.

PĂZEȘTE-TE

(Ps. 141 : 3).

1. Păzește-ți limba să nu rostească cuvinte pripite, aspre și neprietenoase.
2. Păzește-ți ochii, să nu privească tablouri și fotografii rușinoase.
3. Păzește-ți auzul, ferindu-te de discuțiile ușurate, de cuvintele pornografice (rușinoase) și cântările din lume.
4. Păzește-ți mâinile, nu atinge nimic ce pătează curăția spirituală, nu fura și nici să scrii cuvinte ușurate.
5. Păzește-ți buzele ferindu-te de băuturi spirtoase și fumat.
6. Păzește-ți picioarele, să nu meargă la sfatul celor răi și să nu te ducă pe calea păcatului.
7. Păzește-ți inima, să nu iubească lumea nici lucrurile din lume.

Ilustrațiuni

P. P. P.

În orașul Colonia din Germania, trăia în Evul Mediu un negustor care se îmbogățise din comerțul cu arome și mai cu seamă din comerțul cu piper.

El a ținut o cronică familiară, care s'a păstrat din generație în generație.

Ceeace este mai curios este faptul că istoria fiecărei generații, începe cu trei litere : P. P. P. Aceste litere sunt o prescurtare a unui cuvânt, cum este bunăoară S. T. B. sau C. F. R. și provin din limba latină.

Istoria primei generațiuni începe astfel : *Piper peperit pecuniam*, =

Piperul ne face bogați. A doua generație : *Pecunia peperit pompan* = bogăția aduce lux. A treia generație : *Pompa peperit paupertatem* = Luxul ne sărăcește. A patra generație : *Paupertas peperit pietatem* = Sărăcia ne face evlavioși. A cincea generație : *Pietas peperit probitatem* = Evlavia ne face onești (cinstiți), și cea din urmă generație : *Probitas peperit pecuniam* = Cinstea ne face bogați.

Acestea sunt treptele pe care a coborât urmașii acelei familii. Pe care treaptă te afli tu ?

„TATAL MEU DĂ, NU VINDE“

La poarta grădinei unui rege, a venit odată o femeie săracă, bătrână cu o legăturică într'o mână și cu câțiva gologani în cealaltă, să cumpere niște struguri pentru nepotul ei bolnav.

Grădinarul a isgonit-o, neținând seamă de rugămintele ei.

În acel moment o fiică a regelui care ieșise la plimbare împreună cu însoțitorii sale, a văzut cele întâmplătoare. A chemat pe grădinar și l-a întrebat: „Ce vrea femeia aceea?“ „Vrea să cumpere niște struguri pentru nepotul ei bolnav“, răspunse grădinarul.

Atunci prințesa spuse grădinarului să culegă câțiva struguri, pe care-i dote bătrânei, spunându-i: „Ține, bătrânico strugurii acestia și află că tatăl meu nu-i negustor, el nu vinde struguri dar însă dăruiește“.

Mulțumind cu lacrimi a plecat femeia acasă, să împlinească dorința micului suferind.

Darul fără plată al lui Dumnezeu, este viața vecinică (Rom. 6. 23). și care nu se poate cumpăra cu bani (1 Pape 8. 20).

SUNTEȚI PĂGĂNI ?

O familie din Germania aștepta vizita unui musafir rar.

Fratele stăpânului casei, un misionar din Africa, pe care nu-l mai văzuse de 7 ani, și-a anunțat soșirea.

O mare bucurie i-a cuprins pe toți. Au început să-i pregătească cu înfrigurare, o primire frumoasă și să fie cât mai bine ospătat.

Stăpânul casei s'a dus să-l întâmpine la vapor, primindu-l cu o deosebită atenție. Sosit în mijlocul familiei, misionarul a povestit multe lucruri interesante din activitatea lui. Venind timpul prânzului, s'au așezat cu toții în jurul mesei încărcate cu bunătăți. Fratele misionarului, împreună cu copiii lui, au început să mănânce.

Atunci misionarul s'a ridicat și a spus cu glas tare, muștrător: „*Sunteți păgâni ? Nu vă rugați la masă?*“

Cealaltă dându-și seama de greșala făcută, s'au oprit, iar misionarul a rostit o caldă rugăciune de mulțumire.

Misionarul a rămas însă întristat. A văzut că în casa fratelui său nu era evlavie, iar Cuvântul lui Dumnezeu era nesocotit. A început să-i adune pe toți în jurul lui, să citească Biblia și să se roage împreună, lucrând în așa fel că acea familie a fost câștigată pentru Domnul.

Începe și tu, cititorule, măcar odată pe zi să citești Biblia împreună cu familia ta, rugându-te Domnului și vei vedea ce binecuvântare se va revărsa peste casa ta

PREDICA POMULUI

(Psalmul 1: 3)

După cum sunt pomi uscați, fără viață, tot așa sunt și oamenii fără viață, morți în păcate.

Pomii atacați de boli, își pierd culoarea frunzelor și puterea de a rodi.

Ce ne învață un pom:

1. Fii sănătos până în adâncul inimii.
2. Să crești drept, iar nu strâmb.
3. Fii tare, ca să nu fii desrădăcinat de vânturi.
- 4 Să crești în toate privințele: În apropierea lui Dumnezeu, înălțându-te în sus la lumină, spre cer, dezvoltându-te în sfințenie și adâncindu-te în cunoștința Cuvântului lui Dumnezeu.
5. Fii un pom roditor.
6. Fii bine înrădăcinat în credință.
7. Fii mulțumit cu locul tău.

LUMIŢA SAU SGOMOT

Cineva și-a instalat odată o sonerie care funcționa cu ajutorul unei mici baterii electrice pentru lămpi de buzunar.

Fiind mulțumit de rezultat, s'a gândit că i-ar prinde bine să aibe și 'lumină electrică tot cu ajutorul unei astfel de baterii

După ce și-a instalat-o, a încercat să vadă cum luminează. După cum era firesc, becul nu s'a aprins. Neștiind ce să facă s'a Jus la un prieten al său care avea lumină electrică în casă, căruia îi spuse cele întâmplate.

Acesta l-a întrebat: „De unde ieie curentul ?” „Dela o mică baterie electrică”.

„Bine dragul meu—îi spuse prietenul râzând — nu știi că pentru a lumina trebuie mai multă putere decât pentru a face sgomot?”

Puterea de a lumina în viața spirituală se obține numai prin legătura directă cu Domnul Isus. Tu ce faci: Luminezi sau faci sgomot?

„Tot așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri. Matei 5. 16.

COPIL CREDINCIOS

Intr'o localitate din Germania, trăia odată un om evlavios, numit Valeriu Herberger, care își crescuse copiii în temere de Domnul.

Intr'o zi avu parte de o adâncă durere. Băețelul său, în vârstă de 6 ani, era pe patul de moarte, în urma unei boli necruțătoare

Cu inima frântă de durere, tatăl a îngenunchiat la pătuțul fiului său care era un copil drăgălaș și foarte credincios și cu glasul stins îl întrebă: „Copilul meu, nu ți-e teamă de moarte?” „Nu iubitul meu tată” răspunse copilul. „De ce nu te înspăimântă moartea” l-a întrebat din nou tatăl.

„Pentru că mă duc la Isus, care-mă iubește așa de mult!

„Dar de unde știi că te iubește?”

Copilașul bolnav, n'a priceput de ce-l întreabă tatăl său în felul acesta. Deschise ochii mari, așa de mari, cum numai un muribund poate să aibe, privi țintă la tatăl său, își întinse mâinile în lături, și zise:

„Așa și-a întins Domnul Isus mâinile Sale, când a fost răstignit pentru mine”.

În momentul următor, pleoapele îi acoperi ochii, iar credinciosul copilăș adormi în brațele Mântuitorului Său.

Poezii

CREATORUL LUMEI

Odată a spus în limba lui,
Un sticlete mic:
„Ne-ai făcut pe toți sticleții,
„Doamne din nimic”.

Câte păsări zboară'n aer,
Până la-apus,
Toate 'n graul lor ne spune:
„Dumnezeu e sus”.

Apele din vad murmură,
Și mereu ne spun:
„Dumnezeu e Tatăl nostru,
„El e drept și bun”.

LA GOLGOTA!

*La Golgota, pe cruce
Un scump izvor avem,
Ce tuturor ne'aduce,
Iertare, dacă vrem.*

*Azi lanțul de păcate
Te ține strâns legat.
Și cugetu-ți se sbate
De remușcări purtat.*

*Acest izvor șoptește:
O, vino, fiu pierdut
Căci Domnul te iubește,
Nu-i timp de pierdut.*

*Dar sângele te curge
Din rana lui Isus,
Pe tin' te poate smulge
Ducându te în cer sus.*

CELE DOUĂ PORȚI

*Pe poarta cea largă
Ce duce la pierzare
Foarte mulți aleargă
Cu multă nepăsare.*

*Pe poarta cea strâmlă
Ce duce la mântuire
Foarte pușini intră,
Cu multă șovăire.*

*Căci largă este poarta
Și mulți cei ce merg pe ea,
Dar tristă le e soarta,
Că 'n iad ei vor intra.*

*Că poarta aceea duce
Pe un drum spinos,
Dar mântuire aduce,
Prin Isus Cristos.*

*Omule, acum alege
Care-i a ta cărare?
Aceea ce 'n iad merge,
Sau înspre salvare?*

L. M.

LA ȘCOALA DE DUMINECĂ

*La Școala de Duminecă
Imi place așa de mult,
Că din Biblia cea sfântă
Imi place să ascult.*

*Despre Moise să aud
Din apă cum a fost scos,
Și cum s'a născut în Betleem
Domnul Isus Cristos.*

*S'aud pe învățător spunând,
De micul Samuel
Și cum din groapa cu lei
Scăpat-a Daniel.*

*Cum El a fost un copilăș
Ascultător, cuminte
Și cum era iubit de toți,
Și de Cereșcul Părinte.*

Trad. de L. Munteanu

LECȚIUNILE ȘCOALEI DUMINECALE

TRADUCERI DE L. MUNTEANU

Duminică 1 Octombrie 1933

Chemarea lui Iosua.

LECȚIA : Iosua 1. 1—9.

CUV. de AUR : Iosua 1. 8.

Explicațiuni.

Iosua, fiul lui Nun, din seminția lui Efraim, s'a numit mai înainte Osea, care tâlmăcit înseamnă *Mântuitor*, (Numerii 13. 8 și 16).

Moise i-a schimbat numele în acel de Iosua (evreește Iehosua) ceea ce înseamnă : *Iehova este Mântuitor*.

Acest nume a luat mai târziu forma grecească de *Isus*, care are același înțeles. Iosua a fost slujitorul lui Moise, și era un bărbat viteaz. El a câștigat lupta împotriva lui Amalec, la Refidim, Ex. 17. 9-13 și a fost unul din cele 12 iscoade care au cercetat țara Canaanului. Împreună cu Caleb au îmbărbătat poporul descurajat la auzul știrilor cu privire la locuitorii Canaanului.

Cartea lui Iosua, poartă numele acestui mare conducător, și cuprinde cucerirea și împărțirea Canaanului, (1452-1442 înainte de Cristos).

Iordanul, este râul cel mai cunoscut din Palestina, izvorăște din muntele Hermon, trece prin marea Galileiei și se varsă în Marea Moartă. (A se cerceta hărțile aflate la sfârșitul Bibliei).

Indrumări spre învățământ.

Lecțiunea de față este potrivită mai mult pentru băoți, căci descrie începutul activității unui erou.

Este însă o deosebire între eroii acestei lumi și eroii ce luptă în oștirea lui Dumnezeu. Aceștia din urmă sunt conduși de Iehova și sunt o binecuvântare pentru sufletele ce-i impresoară. Deasemeni ajung conducători pricepuți și în afacerile pământești.

Duhul sfânt a contribuit în mare măsură la chemarea lui Iosua. Acest Duh a însuflețit pe Iosua în timpul iscodirii Ca-

naanului (Numeri 14. 24) având și Duhul înțelepciunii. (Deut. 34. 9).

Calea spre treapta cea mai înaltă se numește „Slujire“. Iosua a fost slujitorul lui Moise, întotdeauna la dispoziția lui, fiind *supus*, atent, învățând să se încreadă în Dumnezeu și ajunse un mare om de stat al timpului său.

După moartea lui Moise, a fost ales ca urmaș. Atunci Dumnezeu i-a vorbit : v. 2-6.

Dumnezeu i-a arătat lui Iosua *Cartea legii*, de unde putea să cunoască poruncile lui Dumnezeu (v. 9). Ce mică era Biblia lui Iosua față de a noastră ! Conținea numai cele 5 cărți ale lui Moise și totuși Dumnezeu i-a spus : „Dacă vei face tot ce spune în ea, vei izbândi“. Promisiunea făcută lui Iosua are preț și pentru noi.

Citiți cu sârguință Biblia. Cine dintre voi are o Biblie ? (vor fi notați cei ce nu au). Dar părinții voștri ? Citiți părinților voștri din Biblie ? Dacă veți citi în fiecare zi câte un capitol, într-o săptămână, veți ajunge la lecțiunea următoare.

Duminică 8 Octombrie 1933.

Cucerirea Ierihonului

LECȚIA : Iosua 6. 1—21.

CUV. de AUR : 2 Cor. 10. 4.

Explicațiuni.

Ierihonul era o cetate întărită din Canaan, așezat în apropierea Iordanului, având în juru-i o câmpie roditoare Ierihon însemnează : Orașul lunei ; sau locul mirositor. În Biblie este numit și „Cetatea finicilor“ (Palmierilor) Deut. 34. 3. Ierihonul se afla pe o vale, la 240 metri sub nivelul mării. A fost rezidit pe timpul profetului Ilie (1 Împărați 16. 34). Astăzi n'a mai rămas decât niște ruine, fiind nimicit de către Arabi.

În apropierea locului unde a fost Ierihonul, astăzi se află un sat sărăcăcios cu 300 locuitori numit Eriha.

Explicațiuni cu privire la Chivot : Exod. 25. 10.

Insemnătatea cifrei 7. Această cifră este cifra Dumnezeirei, a desăvârșirii, a adăvărului.

Împărații de care este vorba în locuțiune nu erau așa cum sunt azi, conducători de state mari, ci erau conducători adeseori numai a unei cetăți.

Îndrumări spre învățămînt.

Locuitorii Canaanului trebuiau nimicîți. Aceasta era pedeapsa lui Dumnezeu, cu toate că erau uriași, nu puteau să se împotrivescă păcatului. Cineva ar putea spune: Dumnezeu este iubire, cum poate da așa poruncă aspră? Da, dar Dumnezeu mai este și dreptate. Locuitorii erau închinători la idoli, ceace era o urăciune în fața lui Dumnezeu. Ei știau de Dumnezeu (Iosua 2. 9—11). Dumnezeu le-a dat timp ca să se pocăiască, dar ei au păcătuit mai departe: Femeile și copiii trebuiau nimicîți, că și ei au păcătuit. Din citirea textelor de mai jos, vedem ce primejdioasă era vecinătatea lor pentru Israelii: 1 Împărați 21. 26; 2 Imp. 21. 11; Deut. 12. 29—32 și Cap. 18. 9—12.

Israelii erau poporul lui Dumnezeu, în luptă cu închinătorii la idoli, în război cu păcatul: Tot așa și noi ne luptăm cu păcatul și cu tot ce este lumesc.

În v. 2 găsim scris: „Iată dau în mâinile tale Ierihonul“. După cum Israelii au avut misiunea de a cuceri Ierihonul, tot așa Domnul poate să dea câte unui elev al Școlii Duminecale misiunea de a cuceri un suflet. Iată dau în mâinile tale pe vecinul tău, tu luptă-te cu credința în rugăciune, 7 zile, 7 săptămâni sau 7 luni. Vizitează-l dă-i să citească foi creștinești. Dacă ai credință Dumnezeu îți va trimite biruință. În lupta aceasta a credinței avem de luptat cu păcatul și nu ne vom folosi de arme omenești ci de arme duhovnicești. (Efeseni 6 10—18).

Duminică 15 Octombrie 1933.

Furtul săvârșit de Acan.

LECȚIA: Iosua 7. 1—26.

CUV. de AUR: Ieremia 16. 17.

Acan sau Acar (1 Cronici 2. 7) înseamnă tristețe sau aducătorul de tristețe, de mahnire. Valea Acar se află situată între Ierihon și Gilgal, și era un loc neroditor. Numele acesta înseamnă: tulburare, mahnire. Șinearul nu este altul decât ținutul Babilon (Gen. 11; Gen. 10. 10). Biblia germană spune că Acan a luat o manta *babiloniană*.

200 sicli de argint avea o greutate de 2 kg. și 350 grame iar 5 sicli de aur avea o greutate de 800 grame. Acan a furat lucruri în valoare de aproape 200 000 l. Prezența mantalei babilonene în Ierihon, este dovada legăturilor comerciale dintre aceste două orașe.

În Dumineca trecută am auzit cum au fost pedepsiți păgânii pentru păcatele lor. Acum vom auzi cum din pricina păcatului unuia, suferă mai mulți. În școala primară de multe ori este pedepsită clasa întreagă din pricina unui neastâmpărat. Trebuie să atragem serioasa atențiune asupra urmărilor păcatului. Mulți din timpul nostru spun: „Păcerea asta a mea este nevinovată“. „Dumnezeu nu va ține în seamă ceace fac eu“ Predicatorii îl arată pe Dumnezeu mai mult ca „iubire“ și mai rar ca „judecător“ ce pedepsește păcatul. Copiii să se ferească de păcat ca de un mare dușman. Acan a furat pe Dumnezeu luând din lucrurile ce trebuiau puse în visteria Domnului. Cum poate fura un copil pe Dumnezeu? Luând banii pentru colectă și dându-i pe zaharicore. (vezi Mal. 3. 8). În N. T. găsim scris felul cum au fost pedepsiți Anania și Safira, pentru că au încercat să înșele pe Dumnezeu. (Fapt. 5. 1—11).

Pe Acan l-a dus la pierzare pofta ochilor, firea pământească iubitoare de bani și de îmbrăcăminte frumoasă, mai cu seamă că era și marfă streină, așa cum azi este căutată moda dela Paris. Iacov 1. 14—15.

Acan a trebuit să fie ucis, cu copiii lui ca și Anania și Safira pentru ca să se dea un exemplu poporului. Poporul Israelit ca și prima biserică din timpul Apostolilor, era ca o grădină frumoasă din care trebuiau smulse buruienile.

Păcatul ascuns, este o piedică în înaintarea spirituală, este cauza încetării binecuvântării, este cauza înfrângerii noastre. Se pune întrebarea: De ce o Școală Duminecală dă înapoi, copiii nu vin? Desigur, este cel puțin unul care a păcătuit.

Este bine ca fiecare să-și răcolească păcatele ascunse, și în rugăciune să cerem iertare dela Dumnezeu.

Duminecă 22 Octombrie 1933

Apusul vieții lui Iosua.

LECȚIA: Iosua 24. 1—29.

CUV. de AUR Iosua 24. 14.

Viața lui Iosua a fost o viață plină de lupte și de biruințe. Pas cu pas a cucerit

Canaanul și l-a împărțit între semenițele lui Israel. Acum la sfârșitul vieții sale a adunat încă odată poporul, la cea din urmă adunare. Se afla la Sichem, acolo unde Avram și-a așezat prima dată cortul și a ridicat un altar. (Gen. 12. 6).

Sichemul era așezat pe o vale între Ebal și Garizim și în timpul lui Isus se numea Sihar (Ioan 4. 5).

Cele 7 seminții păgâne din Canaan: Deut. 7. 1.

Felul cum trebuia să se poarte Israelii cu ele: Deut. 7. 5-6.

Explicațiuni.

Poporul de pe timpul lui Iosua era cu totul altfel decât cel de pe timpul lui Moise. Neamul de oameni cărtitori pierise și în locul lor s'a format un neam de oameni supuși. În timpul conducerii lui Iosua nu găsim scris că ei ar fi murmurat vreodată. Canaanii însă nu au fost nimiciti cu totul și astfel Israelii au fost influențați de ei în multe privinți. Cu timpul, păgânismul Canaanților avea să copleșească religia Israelitilor.

De aceea se impunea o reînnoire a legământului de credințioasă față de Iehova. Aveau de ales între zei și Dumnezeu, și să înceapă să-L slujească cu scumpătate, ceoace nu făcuse în timpul rătăcirii în pustiu (Amos 5. 25).

Cine vrea să slujească lui Dumnezeu, trebuie să se depărteze de idoli. Pentru ce? 1. Pentrucă se răpeștea din cinstea cuvenită Domnului. 2. Închinarea la idoli este legată de superstiții. 3. Formează caractere slabe.

Cari sunt idoli moderni? (Moda, Sportul, distracțiile lumești etc). Filip. 3. 19).

Duminecă 29 Octombrie 1933

Chemarea lui Gheleon

LECTIA: Jud. 6. 1-4; 11-24.

CUV. de AUR: Ieremia 17. 7.

Explicațiuni.

Madianii, strămoși Arabilor erau un popor ce se trăgea din Avraam (Gen. 25. 24) și locuiau în peninsula Sinai. Ietro, socrul lui Moise, era preotul lui Madian. Aveau strânse legături comerciale cu Ismaeliții cu care erau confundați (Gen 37. 28 și v. 36).

Gheleon a condus poporul, între anii 1222-1182 înainte de Cristos. Numele acesta înseamnă: Retezatul.

Teascul, era o groapă săpată în pământ zidită cu piatră și înăuntru era un butoi în care se călcau de către sclavi strugurii și măslinile (Isaia 5. 2; Ioel 3. 13, Isaia 63. 2).

Efa, era o unitate de măsură pentru cereale, egală cu 36 Kg.

Indrumări spre învătământ.

În poporul Israel nu s'a mai ridicat oameni ca Moise și Iosua. Poporul aflându-se într'o țară bogată a dat uitării legământul făcut cu Iehova și au slujit idoloilor. Atunci Dumnezeu i-a pedepsit trimițând asupra lor pe Madianiți, Amaleciți și alte neamuri vrăjmașe. În strămtorarea lor strigau către Domnul, se căiau și Domnului le trimetea câte un serv credincios, viteaz care-i izbăvea. Aceștia erau judecători, dintre cari făcea parte și Gheleon. Un mare adevăr se desprinde: Dumnezeu se folosea de cei slabi, de cei disprețuiți de oameni, împotriva celor tari. 1 Cor. 1. 27.

Gheleon a fost tânăr, un fiu bun, harnic, ce lucra în condițiuni grele și era preocupat de greutatea prin care trecea poporul său, era modest, v. 15.

Pe cine chiamă Domnul și-l trimete la lucru aceluia îi dă și tărie. Este bine ca fiecare să nu aibe o părere înaltă despre sine. Dumnezeu are pentru mulți dintre noi o însărcinare cum a avut pentru Gheleon. Când Dumnezeu vrea să ne întrebuițeze în lucru nici unul să nu zică: sunt prea mic, sunt prea slab etc. Ci încrezător în puterea Domnului să pornească înainte, în lupta împotriva păcatului ce stăpânește lumea și caută să se strecoare și în poporul lui Dumnezeu.

Rugăm pe frații conducători ai Bisericii afiliate să ne comunice toate știrile ce privesc înaintarea spirituală a Bisericilor. Știrile vor fi trimise pe adresa redacției.

Fiecare număr al revistei noastre, va conține: articole, poezii, teme biblice, istorioare și lecțiunile Școlii Duminecale. Așa cum se prezintă, revista este a tuturor.

La redacția revistei noastre se găsește de vânzare Statutul Comunității. Aprobat de Onor. Minister. Prețul 15 lei.

LUI CRIST !

O, Crist, Tu care aproape de doua mii de ani,
Prin sfânta scriptură vorbești mulțimei sărace.
Propovăduind iubirea și față de dușmani,
Ne amintește într'una îndemnul Tău de pace

O, Crist, Miel Dumnezeesc, ales de Tatăl sfânt,
Să mântui omenirea de grelele-i păcate,
O ! Tu cel mort pe cruce și fără de mormânt.
Monit să-ți porți învățătura prin veacurile toate.

Zadarnic ți-e îndemnul și toată truda Ta,
In vânt se risipește și ca'n pustiu se duce,
Și astăzi lumea poartă aceeași luptă grea,
Și 'n ei, în fiecare, Tu mori din nou pe cruce !

Nu s'a schimbat nimic din vechile întocmiri
Și acum tot ura este în viață călăuză,
Minciuna și azi e doamna frtregiei omeniri,
Iar fratele te vinde cu zâmbetul pe buză.

Zadarnic ți-e îndemnul și fără de ecou,
Iar brațul Tău profetic zadarnic se destinde,
De ai fi în lume, Doamne, Te-ar răsuigni din nou,
Ba cred că Iuda, astăzi pe mai puțin Te-ar vinde.

Prel. de L. M.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INFORMAȚIUNI

Bisericele din București, afiliate Comunității noastre sunt :

1. Biserica Baptistă Română din Str. Sinaia Nr. 4. (Șos. Colentina). Conducător fr. Ioan Branea, Str. Ilie Dumitrescu 19. Buc. VI.

2. Biserica Baptistă Română din Strada Apele Minerale Nr. 42. Conducător fr. Gheorghe Poppa, Str. Luncii Dudești 7 (Prin Dristor).

3. Biserica Baptistă Română din Strada Alex. Costescu 4, (Șos. Giulești) Conducător fr. Ionel Țopa, Str. Înclinată Nr. 10. București VI.

În județul Ilfov :

1. Biserica afiliată din com. Ogrezeni. Conducător fr. Gheorghe Lupu.

2. Biserica afiliată din com. Domnești. Conducător fr. Soare Badea din com. Crevina jud. Ilfov.

3. Biserica afiliată din com. Buturugeni.

Conducător fr. Nicolae Boeru din comuna Ogrezeni jud. Ilfov.

În jud. Muscel :

Biserica Baptiste Română diu C. Lung B-dul Cuza, 84. Cînd. fr. C. Manolescu,

În ziua de 17 Sept. a. c. a avut loc un botez în localul Comunității noastre din str Ștefan Ciobanu 16—18, când 6 suflete din biserica afiliată din str. Apele Minerale 42, s'au îmbrăcat în Cristos. Gal. 3 27.

— Frații din Bis. afiliată din str. Arad 35 au avut tot în ziua de 17 Sept. a. c. un botez prin care 2 suflete au depus mărturia unui. cuget curat înaintea lui Dumnezeu. 1 Petru 3. 21.

În ziua de 17 Sept. a. c. frații din cartierul Colentina au inaugurat noul local din str. Sinaia 4.

La această sărbătoare a luat parte delegații tuturor Bis. Bapt. Rom. din Capitală precum și delegații Bis. Bapt. Maghiare.

Adresa Comunității : str. Ștefan Ciobanu, 16—18.

Girant responsabil : L. MUNTEANU